

ЦИТАТИ НИКОЛЕ ТЕСЛЕ

I – ЗА ОСНОВНУ ШКОЛУ (5-8. разред)

Кристали су жива бића у почецима стварања.

Све ствари имају фреквенцију и вибрацију.

29 последњих дана у месецу је најтеже.

Мир у свету може доћи само као природна последица универзалног просветљења

Природа може постићи исте резултате на различите начине.

Човек је рођен да ради, да трпи и да се бори. Ко тако не чини, мора пропасти.

Од свих ствари највише волим књиге.

Није ми жао што су покрали моје идеје већ што нису имали своје.

Сви смо ми једно. Људи су међусобно повезани невидљивим силама.

Три су могућа решења за проблем повећања људске енергије: храна, мир и рад.

Када би се мржња могла претворити у електрицитет, било би довољно енергије за цео свет.

Потпуно ми је неважно покрећем ли своју турбину у мислима или је испитујем у лабораторију.

Чврсто верујем у правило компензације. Истините награде су увек у складу с радом и жртвама.

Наше врлине и наши промашаји су неодвојиви, као сила и материја. Када се одвоје, нема више човека.

Без наде нема задовољства у науци и све док човек нема идеала не може бити срећан.

Семе биљке мора пасти на погодно тло, и треба га заливати, неговати и чекати да изникне и олиста. Тако је и са сваким човеком или бићем које има људско обличје.

Од свих „сила трења“, она која највише успорава људски напредак је незнање, оно што Буда назива „највеће зло у свету“.

Иако имамо слободу да мислимо и делујемо, ми се држимо заједно, попут звезда на небеском своду с нераздвајним везама. Ове везе се не могу видети, али их можемо осетити.

Нека будућност каже истину, процените свакога човека према његовом раду и заслугама. Садашњост је њихова, али будућност је моја, за коју сам тако напорно радио.

У кристалу имамо чисту евиденцију егзистенције формативног животног принципа, и ако поред свега не можемо разумети живот кристала – то је ипак живо биће.

Напредак цивилизације чини се попут ватре, прво искра, следеће пламен, а онда експлозија ватре повећавајући брзину и снагу.

Научници данас мисле дубоко уместо јасно. Човек мора бити здрав да мисли јасно, али се може мислити дубоко и бити прилично луд.

Онога дана када наука почне проучавати нефизикалне (духовне) појаве, у десет година напредоваће више него у ранијим столећима своје историје

Човек се мора вежбати у умерености и надзору наших чула и склоности у било којем погледу, тако одржавајући себе младим у телу и разуму. Суздржавање ми није увек било по укусу, али су моја угодна искуства голема награда.

Ако не знате како, посматрајте појаве природе, она ће вам дати јасне одговоре и инспирацију.

Боравим у хотелима. Имати властити стан значило би везати се емоцијама за одређени простор, а то одвлачи пажњу и присебност од науке.

Новац не представља толику вредност какву је поставио човек према њему. Сав новац ја сам улагао у изуме са којима сам омогућио нове проналаске омогућујући човечанству лакши живот.

Појединац је пролазан, расе и народи ће доћи и проћи, али човек остаје. У томе лежи дубока разлика између појединца и целине.

Сукоби између појединаца, као и владе и народа резултат су неспоразума у најширем значењу овог појма. Неспоразуми су увек проузроковани због немогућности да се цени међусобно мишљење.

Сваки напор под присилом захтева жртвовање животне енергије. Ја никада нисам платио ту цену, напротив, ја сам пустио своје мисли да процветају.

Како одрастамо разум се ојачава и постајемо још више и више систематичнији и креативнији. Али ти први импулси, на први поглед непродуктивни, они су највећи тренутак и могу снажно обликовати наше судбине.

Господо, ја немам никаквих гаранција осим својих открића. Ја нисам осигуравајуће друштво. Морате ми веровати на реч и препустити се инстинкту, интуицији, машти.

Пре него што сам направим скицу на папиру, цела идеја је разрађена ментално. У мом уму мењам конструкцију, радим побољшања, па чак и покрећем уређај.

Најважнији продукт стваралачког ума је изум. Његов крајњи циљ је овладавање ума природом и искоришћавање њезиних сила за потребе човечанства.

Практични успех идеја, без обзира на инхерентне могућности, зависи од става савременика.

Дар менталне енергије долази од Бога, врхунског бића и ако ми концентришемо наше мисли о тој истини постајемо складни с овом великом моћи.

Чујем да се моји Срби нешто жале. Шта им недостаје? Имају Владику и мене, оно што је врхунско на Земљи: Поезију и Науку.

Васиона је духовна; ми смо тек напола такви. Васиона је моралнија од нас; зато морамо спознати њену природу и свој живот ускладити са њоме.

II – ЗА СРЕДЊУ ШКОЛУ И ОДРАСЛЕ

Учио сам туце језика, проучавао литературе и уметност провео своје најбоље године у библиотекама читајући све што би ми дошло под руку и осетио сам да сам траћио време, али убрзо сам схватио да је то било најбоље што сам икада учинио.

Религија и филозофија уче да човек може постати Христ, Буда и Заратустра. Оно за чиме ја трагам луђе је, веће и немогућније. То је: шта учинити да се у васиони сваки човек роди као Христ, Буда и Заратустра.

Сви ми морамо имати неки идеал који ће управљати нашим понашањем и задовољити нас, али он није материјалан, без обзира да ли је вера, уметност, наука или било шта друго, само је важно да делује као нематеријална сила.

Мислим да нема ниједног дубљег испуњења које може обузети људско срце као осећај проналазача када види да се његове идеје остварују. Такви осећаји наведу човека да заборави на храну, спавање, пријатеље, љубав, све.

Поносан сам што сам потекао из земљорадничког витешког народа, који је у непрестаној љутој борби за своје идеале и европску културу задужио Европу и свуда заслужио част и поштовање читавог света, нарочито велике Америке.

Ако будем имао среће да остварим барем неке од својих идеја, то ће бити добротворство за цело човечанство. Ако се те моје наде испуне, најслађа мисао биће ми та да је то дело једног Србина. (Београд 1892)

...Има силе веће од ваше а то је Божја. Устукнуло Србље моје није пред никим једино пред Богом... Србље моје се зла не боји јер је толико зла њему учињено да се навикао на њега више него на добро.

Ја сам, као што видите и чујете, остао Србин и преко мора, где се испитивањима бавим. То исто треба да будете и ви и да својим знањем и радом подижете славу српства у свету.“ (Никола Тесла, 2. јуна 1892. године у говору студентима Велике школе у Београду)

Усмерите све виталне и духовне енергије на дело. Отуда и очишћење од многих ствари и потреба које има човек. Ја тиме ништа нисам изгубио, већ само добио. Толико сам добио да сам се радовао сваком свом дану и ноћи. Запишите - Никола Тесла је био срећан човек.

Ако покушам да наставим да прекинем ток мисли, осећам праву духовну мучнину. Нехотице тада прелазим на други посао, изненађен свежином ума и лакоћом којом савладавам препреке које су ми пре квариле рачуне и редовно налазим одговоре на тешка питања уз најмањи напор.

Све учинити да се ниједног дана, ниједног тренутка ако је то могуће не заборави ко смо и зашто смо на Земљи. Изузетни људи који се у животу муче болешћу, оскудицом или их друштво превише рађава својом глупошћу, неразумевањем, прогоном и осталим недаћама којима Земља врви као мочвара инсектима, остављају иза себе дело неостварено до краја. Има много палих Анђела на Земљи.

Радим за будућност, говорио је, и савременици ме неће разумети, али једнога дана превладаће научни закони природе чије сам тајне открио и све ће се изменити, као дланом о длан, све ће се променити. Наступиће нова ера човечанске мудрости, чије ће главне одлике бити разумевање времена, откриће извора бескрајне енергије и обликовање материје по вољи научника. Људска свест помериће границе живота и биће могуће разговарати са душама умрлих одвојеним од тела. Ова сазнања додатно ће померити наше схватање о разлици живота и смрти.

Уверен сам да је цео космос обједињен, како у материјалном тако и у духовном погледу. Постоји у васиони неко језгро откуда ми добијамо сву снагу, сва надахнућа, оно нас вечно привлачи, ја осећам његову моћ и вредности које оно емитује целој васиони и тиме је одржава у складу. Ја нисам продро у тајну тога језгра, али знам да постоји и кад хоћу да му придам какав материјални атрибут, онда мислим да је то СВЕТЛОСТ, а кад покушам да га схватим духовно, онда је то ЛЕПОТА и САМИЛОСТ. Онај који носи у себи ту веру осећа се снажан, рад му чини радост, јер се сам осећа једним тоном у свеопштој хармонији.

Живот је ритам који се мора спознати. Ја осећам тај ритам и управљам се по њему и препуштам му се. Он је врло захвалан и дао ми је знања која имам. Све што живи повезано је дубоким и дивним везама: човек и звезде, амеба и Сунце, наше срце и кружење бесконачног броја светова. Те везе су нераскидиве, али оне се могу припитомити и умилостивити тако да човек и сам почне да ствара нове и другачије односе у свету, а да старе не наруши. Знање долази из васионе; наш вид је његов најсавршенији пријемник. Имамо два ока: земаљско и духовно. Треба настојати да она постану једно око. Универзум је жив у свим својим манифестацијама, попут какве мислеће животиње. Камен је мисаоно и осећајно биће, као што су то биљке, звер и човек. Звезда која сија тражи да је гледамо, и да нисмо овећ обузети собом разумели бисмо њен језик и поруке. Своје дисање, очи и уши човек мора ускладити са дисањем, очима и ушима универзума."

Постоји опште знање и истине које је човек одувек поседовао. По мом осећању и искуству, у васиони има само једна материја и једна врховна енергија са бесконачним бројем манифестација живота. Најлепше од свега је то што открићем једне тајне у природи, откривате и остале. Оне се не крију, ту су око нас, али ми смо слепи и глуви за њих. Ако се емотивно вежемо за њих, оне нам саме долазе. Јабука је много, али је један Њутн. Он је тражио управо ону јабуку која је пала пред њега.

Машта рађа живот. Ја сам се хранио својим мислима, научио сам да управљам осећањима, сновима и визијама. Одувек сам је неговао, као што сам неговао и свој занос. Цео свој дуги век провео сам у заносу. То је био извор моје среће. Он ми је помогао и да током свих ових година поднесем рад, који је био довољан за пет живота. Најбоље радити ноћу, јер су звездана светлост и мисли у блиској вези.

Кад год је неко од мени блиских и драгих људи био повређен, ја сам осећао физичку бол. То је зато што су наша тела од сличне грађе, а душе везане нераскидивим нитима. Несхватљива туга која нас понекад обузме, значи да је негде, на другом крају ове планете, умрло дете или племенит човек. Цела васиона је у извесним периодима болесна, од саме себе и од нас. Ишчезнуће неке звезде и појава комете утичу на нас више него што ми то слутимо. Везе међу створењима на Земљи су још јаче; због наших осећања и мисли цвет ће дивнији замирисати или ућутати. Те истине изнова морамо учити да бисмо се излечили. Лек је у нашем срцу и, исто тако, у срцу животиње коју називамо васионом.

У васиони и у природи постоји виши морал; научник треба њега да следи. Што се тиче људског морала, сва историја би се могла свести на две речи: Крв и Злато. "И само крв тече и злато сја!" То су стихови Ендре Адија. Тако ће бити докле год међу људима не завлада морал звезда.

Свет је искусио многе трагедије, али, по мени, највећа трагедија је садашња економска ситуација која је жену окренула против мушкарца и оне у много случајева успевају заузети његово место у послу и индустрији. Растућа тенденција жене да засени мушкарца је знак пропадања цивилизације.

„Клањам се Екселенцијо“, рече портир Николи Тесли.

„Моја је титула виша“, упозори га Тесла.

„Височанство?“ промуца портир.

„Још виша“ каже Тесла.

„Величанство“ једва изговори портир.

„Још више“ каже хладнокрвно Тесла.

Ту већ портир занеме јер веће титуле није знао.

„Ја сам Србин“ растумачи мирно и достојанствено Тесла.